

Огорнена любов'ю

Сідні Скваєрс

(Грунтується на справжніх подіях)

"Зможе бути Дух Святий із нами повсякчас"
(Збірник дитячих пісень, с. 56).

Еббі *пристуквала* пальцями ніг по підлозі. Вона була така радісна і схвильована, що відчувала трепет в животі. Вона була на хрищенні. І не просто на хрищенні—на своєму хрищенні! Еббі, її сім'я і друзі—всі разом співали пісню Початкового товариства, молилися і слухали виступ бабусі. Тепер залишився лише виступ дідуся і вона охриститися.

Дідусь став перед усіма і підморгнув їй. Він поставив на підлогу велику сумку. "Еббі, сьогодні ми дуже пишаємося тим, що ти вирішила охриститися,—сказав

він.—Хрищення—це день, сповнений подарунків. Ти робиш дарунок своїм братам і сестрам, показуючи їм приклад". Він усміхнувся чотирьом молодшим братам і сестрам Еббі.

"Також ти даєш обіцяння Богові,—сказав дідусь.—І Він дає обіцяння тобі. Але є ще один великий дар, який ти отримаєш сьогодні".

Дідусь нахилився до сумки. Він дістав м'який білий плед і простягнув його Еббі. "Це подарунок від мене і бабусі. Але це також і нагадування про дар Святого Духа, який ти будеш отримувати сьогодні. Коли ти вкриватимешся цією ковдрою, я хочу, щоб ти думала про те, яким є відчуття Святого Духа. Святий Дух може втішати тебе, як

м'яка ковдра. Він також може скеровувати тебе і казати, що є правильним".

Еббі накинула плед собі на плечі. Вона усмінулася дідусю. Коли він завершив виступ, вона звернула увагу на те, як приємно стало її тілу. Плед давав тепло. Він заспокоював. Завдяки йому вона відчувала безпеку.

Нарешті для Еббі настав час христитися. Вона ввійшла у теплу воду купелі і взяла папа за руку. Перед тим, як заплющити очі, вона поглянула на своїх братів і сестер і усмінулася їм.

Коли папа промовляв христильну молитву французькою, його голос був гучним, але спокійним. "Жю ту бетіс у нум джу пеер, е джу фіс, е джу сат-еспрі. Амен".

Тепла вода накрила Еббі, а потім так само швидко її було піднято з води. Це сталося! Вона охристилася!

Еббі міцно обійняла папа і вийшла з купелі. Вона перевдягнулася з комбінезона у свою сукню. Коли

вона вийшла, її чекали маман (мама) і подружки Ізобель і Флоранс. Вони допомогли зав'язати бант ззаду на її сукні і розчесати мокре волосся.

"Ми так пишаємося тобою",—сказала маман.

Флоранс усмінулася Еббі в дзеркало. "Мені завжди подобається дивитися на хрищення".

"Ось, ти залишила це на кріслі",—Ізобель дала Еббі її новий білий плед.

Еббі тримала його в руках під час того, як маман і її подружки розмовляли і сміялися. Плед був теплим і затишним, як і казав дідусь. Але вона відчувала тепло не лише ззовні. Усередині Еббі також почувалася добре і захищено. Вона знала серцем, що прийняла вірне рішення і що Небесний Батько був щасливий.

Це тепле, щасливе відчуття дуже нагадувало її нову ковдру. Це мав бути Святий Дух!

Еббі усмінулася собі в дзеркало. Вона не могла дочекатися, щоб бути конфірмованою й отримати дар Святого Духа, щоб завжди мати такі відчуття. Це мало стати найкращим з усіх подарунків. ●

Ця історія сталася у Франції. Автор живе у Західному Мідленді, Англія.

Див. посібник *За Мною йдіть*, навчальний план для Учення і Завітів 12-13; Джозеф Сміт—Історія 1:66-75.